

[Lysholm Christensen]

Men vi kan i hvert fald fuldt ud støtte lovforslaget.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jo lige ved at være en historisk dag; der er enstemmighed om et flygtningeforslag her i Folketinget, og det vil jeg gerne kvittere for.

Når der kan være en så bred tilslutning til dette lovforslag, tror jeg, det hænger sammen med, at det, vi gør her, er udtryk for det, jeg vil kalde den rene og puresse fornuft kombineret med menneskelig omsorg for dem, der har en meget, meget belastet tilværelse ude omkring i asylcentrene og i flygtningelandsbyerne.

Det betyder også, at vi nu skaber en lovmæssig ramme om det prisværdige arbejde, som Dansk Røde Kors allerede har sat i gang mange steder. Men når vi skal have lovgivning – det lå som et halvudtalt spørgsmål i flere af indlæggene – er det, fordi vi her sætter det i system og eksempelvis også inddrager undersyningsområdet under de forpligtelser, som flygtningene bliver direkte inddraget i.

Jeg må sige, at jeg med glæde ser frem til, at vi meget hurtigt kan få gennemført denne lovgivning. Det er noget, som asylansøgerne selv har efterlyst, lige siden vi begyndte at modtage asylansøgere i større målestok. Det er blevet ekstra aktuelt, efter at vi har fået mange asylansøgere, der kommer fra den samme kulturkreds, sådan som der er tale om i forbindelse med det tidligere Jugoslavien.

Alt i alt betragter jeg dette som en videreudbygning af det, der allerede er sat i gang; vi kan nu blot gøre det i en større skala end hidtil.

Der lå en række spørgsmål – først og fremmest i fru Ebba Stranges indlæg, men senere fulgt op af andre, nemlig: Hvad er det egentlig, vi siger ja til her? Svaret på det er, at vi siger ja til at lave en aktivering i fuld målestok, når det gælder de jugoslaviske asylansøgere. Det er også baggrunden for, at der her rent formelt er lagt op til en ændring af jugoslaverloven; ellers var det jo den almindelige udlændingelov, der skulle have været lavet ændringsforslag til. Så der ligger altså ikke nogen bindinger ud over det, der rent faktisk fremgår af lovforslaget.

Men jeg vil da gerne samtidig besvare de spørgsmål, der er stillet med hensyn til, om ikke det er en god idé at gå videre ad denne vej. Til det er svaret: Jo, det mener jeg bestemt det er. En række af de argumenter, der er vægtige for os i denne forbindelse, er selvfølgelig også vægtige, når det gælder de blandede asylcentre, men der er nogle meget store forskelle. De, der bor i jugoslavercentrene, taler det samme sprog, de kommer med nogenlunde samme baggrund, selv om der jo også i Jugoslavien er meget store sociale forskelle og også uddannelsesmæssige forskelle, men ikke desto mindre har de alligevel en baggrund, der gør, at de umiddelbart kan gå ind og fungere sammen.

Når jeg gerne vil understrege dette så stærkt, er det, fordi det er vigtigt, at man, når man gerne vil gå videre, så samtidig gør sig klart, at der er nogle væsentlig større problemer knyttet til det, når det gælder centre, hvor der bor folk, der måske taler fem forskellige eller i nogle tilfælde måske ti forskellige sprog. Og eftersom denne model bygger både på et demokratisk styre ude i centrene, hvor der er en direkte medindflydelse, og nogle forpligtelser, bliver vi nødt til at se i øjnene, at det, vi kan gøre i stor skala på jugoslavercentrene, vil vi kun kunne nærme os på de øvrige asylcentre. Det er også baggrunden for, at der er et arbejde i gang med at videreføre disse tanker med henblik på asylcentrene generelt.

Den arbejdsgruppe, som har forberedt det lovforslag, vi behandler i dag, er en arbejdsgruppe, hvori der har deltaget folk fra Direktoratet for Udlændinge, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og Indenrigsministeriet. Den vil nu arbejde videre med henblik på at se, hvordan og i hvor stor udstrækning vi kan gå videre i forhold til de almindelige asylcentre. Jeg tror, det er vigtigt, at vi gør os den forskel klart, der er i graden af, lad mig kalde det udsigt til vellykkethed på dette område, når vi skal tage det næste skridt.

I øvrigt har jeg også tænkt mig at nedsætte en arbejdsgruppe af praktiske folk, altså folk, der har direkte erfaringer ude i asylcentrene i arbejdet med flygtninge. Det er tanken, at den tæt på skal følge, hvilke problemer der opstår i praksis, når man både er forpligtet til som asylansøger at deltage i alle disse gøremål og samtidig også skal være medvirkende i demokratiet. Jeg håber, at vi dér løbende kan få nogle